

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí 04. júla 2017, v trestnej veci obžalovaného **npráp. R. S. a spol.** stíhaného pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v konaní **o odvolaniach obžalovaných npráp. R. S. a npráp. R. H.** proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 03. decembra 2015, sp. zn. PK-2T/54/2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 318 ods. 1 Tr. por. s ohľadom na dôvod uvedený v § 283 ods. 5 Tr. por. **p r e r u š u j e** konanie o odvolaniach obžalovaných npráp. R. S. a npráp. R. H. vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4 To 5/2016, ktoré podali proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 03. decembra 2015, sp. zn. PK-2T/54/2013, ktorým boli uznaní vinnými zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku za čo im boli podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. uložené úhrnné tresty odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 2 (dva) mesiace (obž. npráp. R. S.) a 5 (päť) rokov (obž. npráp. R. H.) s ich výkonom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v ústave s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. im bol uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, povolania, funkcie alebo takých činností, ktoré sú spojené s výkonom právomoci verejného činiteľa na 5 (päť) rokov,

až do doby, kedy bude najvyššiemu súdu doručený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (čl. 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) týkajúci sa toho, či všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 03. decembra 2015, sp. zn. PK-2T/54/2013 boli obžalovaní npráp. R. S. a npráp. R. H. uznaní vinnými zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku. Za to im boli podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. uložené úhrnné tresty odňatia slobody na 5 rokov a 2 mesiace (obž. npráp. R. S.) a 5 rokov (obž. npráp. R. H.) s jeho výkonom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v ústave s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. im bol uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, povolania, funkcie alebo takých činností, ktoré sú spojené s výkonom právomoci verejného činiteľa na 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obidvaja obžalovaní voči výrokom o vine a treste, pričom obžalovaný npráp. R. H. v priebehu trestného stíhania (v záverečnej reči prostredníctvom obhajcu na hlavnom pojednávaní 30. novembra 2015) o. i. namietol aj to, že inšpekčná služba Policajného zboru, ktorá vec vyšetruovala, nie je oprávnená konať v zmysle Trestného poriadku. Hoci v písomnom odôvodnení odvolaní podaných prostredníctvom obhajcov obžalovaní túto skutočnosť nenamietali, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. posledná veta a so zreteľom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. táto skutočnosť by odôvodňovala podanie dovolania.

Trestné kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo 29. septembra 2016 Stanovisko 95/2015 (s rozdielom jedného hlasu), ktorého základ tvorí uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 02. júla 2015, sp. zn. 5 Tdo 42/2015 (trestná vec I. V. a spol.), v ktorom sa ako vyplýva z odôvodnenia, senát v podstate vyjadroval k zákonnosti

právoplatného rozsudku sp. zn. 1 To 1/2015 z 29. mája 2015 a hodnotil jeho závery. Takýto postup Trestný poriadok neumožňuje a odvolacie senáty sú v rovnakom postavení.

Stanovisko v bode AI. – VI:

I. Okolnosť, že inšpekčná služba Policajného zboru je nariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo vnútra) zaradená aj do organizačnej štruktúry ministerstva vnútra ako úrad inšpekčnej služby ministerstva vnútra v rámci sekcie kontroly a inšpekčnej služby ministerstva vnútra, je výrazom podriadenosti Policajného zboru ministrovi vnútra Slovenskej republiky (§ 6 ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov – ďalej len zákon o Policajnom zbore) a možnosti ministra vnútra určiť, že službu alebo útvar policajného zboru nebude riadiť prezident policajného zboru, ale bude riadená „inak“ (§ 6 ods. 2 naposledy označeného zákona). Také zaradenie nič nemení na tom, že inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru ako služba aj útvar tohto zboru (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona o Policajnom zbore) a pri činnosti inšpekčnej služby ide o výkon pôsobnosti (plnenie úloh) Policajného zboru pri odhaľovaní a vyšetrowaní trestných činov (§ 2 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ zákona o Policajnom zbore), a to prostredníctvom policajtov (§ 7 ods. 1 zákona o Policajnom zbore).

II. Vyšetrovateľ Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a/ Trestného poriadku a poverený príslušník Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. c/ Trestného poriadku.

III. Žiadosť o súhlas s používaním informačno – technických prostriedkov podľa zákona o ochrane súkromia pred odpočúvaním (zák. č. 166/2003 Z. z v znení neskorších predpisov), podávaná prostredníctvom inšpekčnej služby, je podávaná Policajným zborom, a ak je jej vyhovené, informačno – technický prostriedok je používaný Policajným zborom (§ 2 ods. 2, § 4 ods. 4 naposledy označeného zákona).

IV. Riadenie v zmysle § 6 zákona o Policajnom zbore ani riadiace vzťahy v rámci ministerstva vnútra sa netýkajú trestnoprocesných vzťahov, upravených Trestným poriadkom, v rámci ktorých ide o vzťah vyšetrovateľa a prokurátora (§ 230 a iné Trestného poriadku).

V. Okolnosť, že vo veci bol činný policajt ako vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru (§ 10 ods. 8 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku), aj keď je obvineným príslušník Policajného zboru, nie je dôvodom na zrušenie rozsudku v odvolacom alebo dovolacom konaní alebo dôvodom na odmietnutie obžaloby

a vrátenie vecí prokurátorovi v zmysle § 244 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku. Takým dôvodom však môže byť (samostatne alebo v spojení s inými okolnosťami) konkrétna chyba postupu vyšetrovateľa.

VI. Efektívnosť vyšetovania trestného činu (a teda ani zistenie, resp. obvinenie jeho páchatel'a) **v predsúdnom konaní nie je predmetom súdneho prieskumu a v tejto súvislosti nie je možné zabezpečiť ochranu práv poškodeného prostredníctvom všeobecného súdu, postupom podľa Trestného poriadku.** To platí bez ohľadu na možnosť poškodeného obrátiť sa v tomto smere na Ústavný súd Slovenskej republiky alebo na Európsky súd pre ľudské práva.

Stanovisko trestného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2015 č. 95/2015 (prijaté rozdielom jedného hlasu), ohľadne zákonnosti vyšetovania trestných vecí príslušníkmi inšpekčnej služby Policajného zboru podriadenej ministrovi vnútra Slovenskej republiky (ktorý je ústredným orgánom štátnej správy podľa § 11 písm. c) zák. č. 575/2001 Z. z.), sa nevysporiadalo s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok z 15. mája 2007 vo veci Ramsahai a iní proti Holandsku, sťažnosť č. 52391/99, rozsudok zo 14. decembra 2010 vo veci Mižigárová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 74832/01, rozsudok z 25. júla 2013 vo veci Kummer proti Českej republike, sťažnosť č. 32133/11, rozsudok zo 16. februára 2012 vo veci Eremiášová a Pechová proti Českej republike), ktorá kladie dôraz na praktickú nezávislosť vyšetovania a absenciu akýchkoľvek väzieb.

V tomto smere vzniká pochybnosť, či inšpekčná služba podriadená ministrovi vnútra skutočne spĺňa atribúty nezávislosti a zaručuje dôveru verejnosti k monopolu štátu na použitie sily, a to aj vtedy, keď podlieha dozoru prokurátora.

V záujme zosúladenia rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s Ústavným poriadkom Slovenskej republiky, právom Európskej únie, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a právom Rady Európy, je potrebné odvolacie konanie v trestnej veci obžalovaných npráp. R. S. a npráp. R. H. vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4To/5/2016, prerušiť a následne Ústavnému súdu Slovenskej republiky v zmysle čl. 144 ods. 2, 130 ods. 1 písm. d), § 125 ods. 1 písm. a), písm. b) Ústavy podať návrh na začatie konania pred Ústavným súdom

Slovenskej republiky o výklad ustanovení § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 6 ods. 1, ods. 2 zák. č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 1, § 10 ods. 1, ods. 8 písm. a), písm. c), ods. 10 Tr. por. zák. č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, či sú v súlade s ustanoveniami článkov 2 ods. 2, 7 ods. 5, 17 ods. 2, 22 ods. 2, 46, 144 ods. 1, ods. 2, 152 ods. 4, 153, 154c ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, článkov 6 ods. 1, 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – spravodlivý proces a článkov 47, 49 ods. 2, 51, 52 odseky 1, 3 až 7, 53 a 54 Charty základných práv Európskej únie (2012/C 326/02) z 26. októbra 2012 hlavy VI (spravodlivosť) – právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces a hlavy VII (všeobecné ustanovenia upravujúce výklad a uplatňovanie Charty – rozsah pôsobnosti), vo vzťahu k zákonnosti a nezávislosti inšpekčnej služby podriadenej ministrovi vnútra vyšetrovať trestné veci príslušníkov Policajného zboru.

Odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto pred rozhodnutím o týchto odvolaniach obžalovaných je povinný obrátiť sa na Ústavný súd Slovenskej republiky, pretože aplikácia ustanovení § 10 ods. 1, ods. 8 písm. c), ods. 10 Tr. por. je rozhodujúca pre rozhodnutie o odvolaniach obžalovaných (R 10/1995).

Odvolací súd - senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorému bola preskúmaná trestná vec pridelená je toho názoru, že posúdenie predmetnej otázky vecne nepatrí do pôsobnosti všeobecných súdov, ale Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Tento názor je podporený aj vyjadreniami niektorých odborníkov zaoberajúcich sa touto problematikou.

Návrh na začatie konania pred ústavným súdom bude podaný samostatne.

Na základe týchto skutočností bolo rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa opravný prostriedok.

V Bratislave 04. júla 2017

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v . r .

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová